

عَلَّمَ اللَّهُ لِي مَا كُنْتُ أَعْلَمُ

آحیات

محمد مهدی مقدم

سرشناسه	: مقدم، محمدمهدی، ۱۳۵۹-
عنوان و نام پدیدآور	: آب حیات/ محمدمهدی مقدم.
مشخصات نشر	: تهران: شاپرک سرخ، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	: ۱۰۳ ص؛ ۱۲/۵×۲۱/۵ سم.
شابک	: ۲۵۰۰۰۰ ریال: 978-600-463-520-2
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: واقعه کربلا، ۶۱ق - مطالب گونه‌گون
موضوع	: Karbala, Battle of, Karbala, Iraq, 680 - Micelienea
موضوع	: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۲ - ۶۱ق.
موضوع	: Hosayn ibn 'Ali, Imam III, 625-680
موضوع	: عاشورا
موضوع	: Tenth of Muharram
رده بندی کنگره	: BP۴۱/۴
رده بندی دیوبی	: ۲۹۷/۹۵۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۸۲۵۳۲۰۷
اطلاعات دیگر کتابشناسی	: فیبا

آب حیات: عنوان

محمدمهدی مقدم: نویسنده

تابستان ۱۴۰۰ اول: نوبت چاپ

۲۵۰۰۰ تومان: قیمت

شاپرک سرخ: ناشر

۱۰۰۰ جلد: شمارگان

۹۷۸-۶۰۰-۴۶۳-۵۲۰-۲: شابک

انتشارات شاپرک سرخ: تهران، ابتدای خیابان آزادی، کوچه جنتی، پلاک ۲۴، واحد ۱،

تلفن: ۰۲۱-۶۶۹۳۳۷۴۶ www.shaparac.com همراه: ۰۹۱۲۲۱۴۴۶۰۰

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر برای «نویسنده» محفوظ است و هرگونه
کپی برداری و تکثیر از این اثر، غیر قانونی بوده و شامل پیگرد قانونی خواهد شد.

تکراری که تکراری نمی‌شود
نوشتاری که مرور مدام می‌طلبد
این کتاب را بارها بخوان

فهرست

- مقدمه: محبت حسین علیه السلام [۷]
تشنگی مقدس [۱۹]
حب الحسین یجمعنا [۲۲]
آتش در محاق [۲۵]
خودت را در آینه فلسفه خلقت بین [۳۰]
جا پای جابر [۳۴]
بابا حسین [۳۹]
زینب علیها السلام الهه عشق [۴۳]
بگذار مرغت یک پا داشته باشد! [۴۸]
خدایا بخواه بخوایم حسینی شویم [۵۰]
حج حسینی [۵۶]

مقدمه:

محبت حسین علیه السلام

محبت امام حسین علیه السلام شاهیت غزل عاشقانه خلقت و
مثنوی عارفانه آفرینش است. محبت حسین، تابش
خورشید یکتایی و مهربانی رب رحیم بر دلهای نیازمند و
روشنی خواه حسینیان است. محبت حسین، تحفه مقدس
خداوند اعلی بر عالم امکان است. بی محبت حسین، نه
بهاری در باغ عبودیت خالص رُخ می نمایاند و نه
برگ و باری بر اشجار انسانیت والا می نشیند؛ چراکه ادب بندگی و آداب
زندگی، میوه درخت تربیت حسینی است و محبت حسین، آب حیات شجره
طیبه انسان سازی؛ آب حیاتی که منشأ آن، دامن پر مهر ذات اقدس پروردگار
عشق و عاشقانه های ناب است و انسان را در سلوکی حسینی، آدم می کند.

سرچشمهٔ محبت، خداست و قلب، میزبان این لطف گرانقدر الهی. هرچه دل به الله ﷻ نزدیکتر باشد، محبتش به باب الله اباعبدالله ﷺ بیشتر است. هرچه این سرای مهربانی به نور محبت الهی، روشن تر گردد و مهربانتر شود، از حسین و اجداد و اولاد مطهرش محبت پذیرتر نیز خواهد بود.

محبت حسین، دل را رقیق می کند، روح را لطیف می کند و سیالیت را در وجود آدمی به اوج رسانده و انعطاف پذیری را افزایش می دهد؛ آنقدر که هرچه از انسان می تراود، به غیر محبت نیست؛ گویی که جز محبت چیزی نمی داند و نمی تواند بخواهد و انجام دهد و مسلکی جز دوستی و مهرورزی و خدمت در راه خدا ندارد.

طریقت تعالی، شاهراه نورانی محبت حسین است. هر که به جایی رسید، با حسین، در حسین و از حسین رسید. با ملات محبت حسین است که می توان خشت به خشت بهشت کوچک دنیا و جنت اعلای آخرت را ساخت. بهترین لباس، لباس تقواست و والاترین پوشش ها برای قلب، مهر اباعبدالله را در سینه داشتن است؛ هرچه تقوای الهی در انسان، ازدیاد یابد، محبتش به حسین نیز بیشتر، فراگیرتر و دلنشین تر می گردد.

بهترین انسان کسی است که به حسین، با محبت تر است و مهربانی اش به اباعبدالله ﷺ در تمامی گفتار و کردارش جاری و ساری است، یعنی همانکه اهل انس و الفت است و چونان گلی خوشبو، اطرافیان و معاشرینش را مست و مدهوش عطر مهربانی و اخلاق و فضائل حسینی خویش می سازد. محبت به حسین را باید ابراز کرد، باید گفت، باید هم در زبان و هم در عمل، راوی این محبتی بود که در درون، موج می زند. محبت حسین، بارقهٔ رحمتی است که پنهان نمی ماند و نباید پوشیده اش داشت.